

ת"פ (באר שבע) 39261-11-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ב סיוון תשפ"ד

18 יוני 2024

ת"פ 39261-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כב' השופט רון סולקין

מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ

המאשימה

נגד

פלוני (עציר) ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, במועד האמור לעובדות כתב האישום, היו הנאשם והגב' ע' א' ע' (להלן: "המתלוננת") נשואים זה לזו.

ח' א' ע' (להלן: "ח"), א' א' (להלן: "א"), מ' א' (להלן: "מ") הינם ילדיהם של הנאשם והמתלוננת.

בתאריך 13.11.23 בשעה 16:31 או בסמוך לכך, בפזורת XXXXX, קילל הנאשם את המתלוננת: "שרמוטה! זונה", ואמר לה שיעשה לה פאדיחות בפייסבוק ויתקשר לאנשים להשחיר את שמה.

בהמשך לכך, איים הנאשם על המתלוננת ועל ח', א' ומ', בפגיעה שלא כדין בגופה ובגופם של אחיה ואחיותיה, בכך שאמר לה: "אלוהים לא יעזור לך... לא חמזה ולא מועד. אני רוצה לראות שיגיעו לבית היום. בסדר, בואי נראה אם יגיעו לבית היום ואת רוצה להביא משטרה תזמיני משטרה אבל אני מחזיר לכם כפול ואת יודעת אני כמו מחלת סרטן ואם את התחלת איתי ככה, אחים שלך יבואו ישלמו לי את החשבון וכל הבלאגן ובסוף אני לוקח את מה שמגיע לי מאחים שלך ואני יהרוג אחד מהם, לא עושה לך חשבון בכלל תלכי את הלכת פתחת עלי במשטרה, הזדיינת עם המשטרה ואני יהרוג אחד מהאחים שלך ואזיין את כל האחיות שלך...". זאת עשה הנאשם בכוונה להפחידה או להקניטה.

בהמשך לכך, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובגופו של ח', בכך שאמר לה: "אוי ואוי לך ממני אם אני רואה את ח' היום אני נותן לך את זה בחזה... נשבע אני אהרוג אותך ואני אשים לך את זה בחזה... נשבע שזה היום האחרון בחיים שלו... אוי ואבוי לך ועכשיו את אוי ואוי לך ממני... גם את תקבלי סכין... את הכנסת אותי לכלא... אני אשבור את הטלפון ועדיין יש לך חשבון איתי". זאת עשה הנאשם בכוונה להפחידה או להקניטה.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה והורשע בעובדות ובעבירה שבכתב האישום המתוקן.

ההסדר לא כלל הסכמה לענין העונש, והצדדים טענו באופן חופשי.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

· גיליון הרשעות פלילי של הנאשם (ת/2) - לחובת הנאשם, הרשעות, אשר חלקן חוזרות ונשנות, בעבירות של איומים; הפרת הוראה חוקית; היזק לרכוש במזיד; תקיפה סתם של בת זוג; תקיפה סתם.

· גזר דין ת"פ 45051-08-22, מיום 17.04.23 וכן כתב אישום באותו התיק (ת/3א' - ת/3ב'), בהתאמה) להוכחת מאסר מותנה בר הפעלה והתחייבות ברת הפעלה - הנאשם נתן את הדין בגין איומים על רעייתו, המתלוננת בתיק דן וכן בתיק הקודם, תוך שהפר צו של בית משפט לענייני משפחה האוסר עליו להימצא במרחק הנופל מ-50 מטרים מביתה ונאסר עליו לאיים עליה או להטרידה. בית המשפט, מותב זה, גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, אשר כללו הפעלת מאסרים מותנים, חלקם בחופף, לצד עונשים נלווים, בהם 5 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת איומים וכן התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מעבירה זו.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/4) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה לפגיעה בערכים המוגנים של שמירה על שלווה נפשה, בטחונה האישי ושלמות גופה של המתלוננת.

התביעה טענה, כי הפגיעה בערכים המוגנים היתה משמעותית, כיוון שהאיומים הופנו כלפי רעייתו וילדיו של הנאשם, בצורה בוטה, רק בגלל שהעזה להתלונן על מעשיו כלפיה במשטרה.

התביעה טענה, כי הנאשם האשים את רעייתו, המתלוננת, בכך שישב בכלא וטען, כי יש לו חשבון עמה. מטרת האיום היתה להפחידה פן תפנה למשטרה בשנית.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 8 ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון, כי לנאשם הרשעות קודמות בעבירות של איומים, תקיפה סתם כלפי בת זוג, הפרת הוראה חוקית, היזק לרכוש במזיד ועוד.

התביעה טענה, כי הנאשם עבר את העבירה דנן, שעה שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 5 חודשים שהינו בר הפעלה, בגין איומים כלפי רעייתו, המתלוננת, אז אמר לה "את תפסידי את החיים שלך" "את תאבדי את החיים שלך". הנאשם עבר את העבירה דנן, פחות מחודש לאחר שוחרר ממאסרו בגין התיק הקודם.

התביעה טענה, כי הנאשם שב על מעשיו פעם אחר פעם ועל בית המשפט להשית ענישה מרתיעה.

התביעה טענה, כי אין נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה ההולם ושיקולי ההרתעה גוברים על שיקולי השיקום.

התביעה טענה, כי לא ההגנה לא ביקשה להפנות את הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים משיקולים השמורים לה, ומשכך, אין לפני בית המשפט תמונה מלאה אשר עשויה להצדיק הקלה בעונש.

התביעה עתרה לגזור את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה לצד מאסר מותנה מרתיע, פיצוי למתלוננת, קנס והתחייבות להימנע מעבירה.

התביעה עתרה להפעיל את המאסר המותנה בן 5 חודשים במצטבר לעונש המאסר שיוטל ובנוסף עתרה להפעיל את ההתחייבות.

לשאלת בית המשפט, השיבה התביעה, כי המתלוננת מסרה הסכמתה להסדר שנערך עם הנאשם אך מבקשת, שלא "יצא זכאי".

ההגנה טענה, כי מתחם העונש ההולם הינו מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה ביקשה לחפוף חלק מהמאסר המותנה לאור כך שהנאשם הודה באשמה, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי.

ההגנה עתרה לעונש שלא יעלה על 7 חודשי מאסר בפועל.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי "זה היה דיבור סך הכול" וכי הוא טעה. לדבריו, יש לו ילדים שסובלים וצריכים פרנסה, נולדו לו שתי נכדות בזמן שהוא היה בבית הסוהר והוא לא ראה אותן. לדבריו, בדיוק השתחרר מעונש מאסר והתחילה מלחמה, לכן היה בלחץ. לדבריו, אשתו אישה טובה, תמימה ולפעמים היא עושה טעות. לדבריו - "אחרי יומיים היא הצטערה".

דין והכרעה

כתב האישום מגולל מסכת של איומים שהשמיע כלפי אשתו ואם ילדיו, על רקע תלונתה הקודמת במשטרה, בגינה נדון לעונש מאסר בפועל.

על עבירת האיומים, ראה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 95:

האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום.

הפסיקה מגלה מנעד ענישה רחב בעבירות מסוג זה, החל מעונשים צופים פני ועתיד ומאסרים קצרים ועד מאסר ארוך.

להלן, יובאו מספר דוגמאות:

· ת"פ 45503-10-23 **מדינת ישראל נ' דסה** - הנאשם הורשע באיומים כלפי אשתו, במסגרת סכסוך גירושין. האיומים לא נסובו על פגיעה בה או בגופה. מותב זה קבע מתחם הנע בין 6 ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 61799-06-23 **מדינת ישראל נ' איינעלם** - הנאשם הורשע באיומים כלפי אשתו, על רקע חשדו, כי היא בוגדת בו. בין היתר, איים לפגוע בה עם סכין אותה אחז. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 2666-07-18 **מדינת ישראל נ' שושנה** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים כלפי בת זוגו לשעבר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

· תפ 43826-06-18 **מדינת ישראל נ' פנסו** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בשלוש עבירות איומים כלפי בת זוגו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 14 חודשים בגין כל איומים.

בהקשר זה יש להדגיש, מדיניות הענישה הנוהגת ומתחם העונש ההולם - אינם זהים. בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו לשקול, בין היתר, את מדיניות הענישה הנוהגת, אך שיקול זה - כמובן אינו היחיד. בהתאם לסעיף 40ט' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בבואו של בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, רשאי לקחת בחשבון מכלול שיקולים, בין היתר, נסיבות ביצוע העבירה; משך ההתנהגות העבריינית; מידת הפגיעה בערכים המוגנים; וכן, שיקולים נוספים.

עוד יש להדגיש, כי במטריה של אלימות במשפחה, המעשה הנקודתי אינו בגדר חזות הכל, אלא יש לבחון אותו בהקשר רחב יותר.

במקרה דנן, מתחיל כתב האישום בכך שהנאשם פנה לרעייתו, המתלוננת, בכינויי גנאי, ומאיים לפגוע בשמה הטוב.

בהמשך, מסלים הנאשם את איומיו כלפי המתלוננת, בכך שמאיים להרוג את האחים שלה ולפגוע מינית באחותיה.

עוד הסלים הנאשם את איומיו ואיים להרוג את בנם, חמזה, וכן איים לפגוע במתלוננת באמצעות סכין.

כל זאת - על כך כי העזה להתלונן נגדו במשטרה בגין אירועי אלימות קודמים שהפגין כלפיה.
עמוד 5

הנאשם בפגע בשלמות התא המשפחתי; בשלוות נפשה של המתלוננת; כבודה; חירותה; ביטחונה; ואף היה פוטנציאל נזק של ממש לשלמות גופה, ושלמות גופו של בנם חמזה.

כל איום באלימות או בפגיעה בשם הטוב - אינו לגיטימי ואין לתת לו הכשר.

במקרה דנן, לאור טיב האיומים שהשמיע הנאשם, לא אחת, כלפי אשתו, וכן כלפי בני משפחה נוספים, מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

הגם שמיוחסת לנאשם עבירת איומים אחת, הרי מהפן העובדתי, בו הודה הנאשם, עולים מספר איומים, כלפי המתלוננת; אחיה; אחיותיה; וכלפי בנם המשותף.

הרקע לאיום - אשר סב סביב מאסרו הקודם של הנאשם בעקבות תלונת רעייתו - יוצר פן נוסף של חומרה, שכן מטרתו להלך אימים על הרעייה - המתלוננת - שלא תהין עוד להתלונן נגדו.

בנסיבות האמורות, לאור ריבוי האיומים; טיבם; ומידת הפגיעה בערכים המוגנים; מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

מעשיו של הנאשם מלמדים על בעיתיות בתחום ויסות רגשותיו, הצבת גבולות פנימיים ובייחוד על נטיה לאלימות מילולית.

מעיון במוצגים שהוגשו עולה, כי הנאשם נוהג להלך אימים על המתלוננת ואינו נרתע מהליכים שננקטו נגדו.

לחובתו הרשעות קודמות בעבירות של איומים ותקיפה סתם ואף הרשעה בעבירה שענינה אלימות פיזית כלפי בת זוג.

העבירה נושא כתב האישום דנן נעברה כשלושה שבועות לאחר שחרור הנאשם ממאסר, בגין עבירות דומות כלפי המתלוננת, שעה שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה וכן התחייבות, אשר לא היה בהם להרתיעו מלשוב לסורו ולאיים על רעייתו ואם ילדיו, ולנקוט כלפיה באלימות מילולית קשה, ומלמדים על תעוזה של ממש ועל היעדר מורא מהחוק ומערכאות שיפוטיות.

נדמה, כי הנאשם אינו מפנים את חומרת המעשים ואת הנזק הנפשי ומפח הנפש שגרם לרעייתו.

הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות על מעשיו, אך מדברו האחרון עולה, כי תולה התנהגותו בכך שהיה "נתון בלחץ" כיוון שפרצה מלחמה ואף במתלוננת עצמה: "היא טובה, תמימה, לפעמים היא עושה טעות. אחרי יומיים היא הצטערה ואמרה איך זה קרה".

בסופו של דבר, חומרת המעשים מחייבת הרחקת הנאשם מהחברה בכלל והמתלוננת בפרט, לתקופה שיהיה בה כדי לאפשר לו לערוך חשבון נפש ולהפנים שעליו לשנות את דרכיו ולחדול מהתנהגותו האלימה והבריונית ובעיקר - לפרק זמן משמעותי בו לא תאלץ המתלוננת לסבול פגיעותיו של הנאשם.

במכלול השיקולים, מוצא בית המשפט לגזור עונשו של הנאשם בחלקו העליון של מתחם הענישה, אך לא בתקרת המתחם.

אשר להפעלת המאסר המותנה מגזר הדין ת/3א', באותו מקרה - ניתנה לנאשם הקלה בכך שבית המשפט הורה על הפעלת מחציתו של כל אחד מהמאסרים המותנים בחופף לעונש שהוטל שם, וזאת לנוכח הודאת הנאשם באשמה והחרטה שהביע, כמו גם רצונו לתקן את מערכת היחסים בתא המשפחתי. עיננו הרואות, כי הנאשם מסר דברים, שאין מאחוריהם כוונת אמת ודחה היד המושטת לעברו, כאשר בסמוך ממש לאחר שחרורו - שב ועבר עבירות דומות. בנסיבות אלה - אין מקום להקלה נוספת עם הנאשם וזו הפעם - יופעל עונש המאסר המותנה בהתאם לדרך המלך שקבע המחוקק - ראו סעיף 58 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, קרי: במצטבר לעונש שיוטל.

כמובן, יושתו מאסרים מותנים מרתיעים יותר, בתקווה שזו הפעם, ימנע הנאשם מלשוב לסורו.

אשר לעיצומים הכספיים, מוצא בית המשפט לקבוע פיצוי לטובת המתלוננת, אשר יהיה בו משום הכרה ברגעי הפחד שחוותה לאור התנהגות הנאשם.

כמו כן, תופעל ההתחייבות שהושתה עליו בגזר הדין ת/3א' ותוטל על הנאשם התחייבות נוספת, בסכום גבוה יותר, שגם בה יהיה כדי להרתיעו מלעבור שוב עבירות דומות.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים; שמע דברו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 14 חודשים מאסר בפועל;

ב. הפעל 5 חודשי מאסר על תנאי מגזר הדין ת/א'3 במצטבר לעונש שהוטל עליו;

ג. סך הכל, ירצה הנאשם 19 חודשי מאסר, בניכוי ימי מאסרו בתיק זה בלבד;

ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', או עבירה בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק, שהיא כנגד מי שהינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1(2) לחוק בית המשפט לעניני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ה. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', או עבירה בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק, שהיא כנגד מי שאינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1(2) לחוק בית המשפט לעניני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ו. פיצוי לנפגעת העבירה בסך 5,000 ₪;

ז. הפעל התחייבות בסך 5,000 ₪ מגזר הדין ת/א'3;

ח. הפיצוי וההתחייבות ישולמו ב-10 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.08.24 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפרעון מידי. באחריות התביעה להעביר פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים מהיום;

ט. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - יאסר למשך 35 יום נוספים.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"ד, 18 יוני 2024, במעמד הצדדים.